

Kaf Dağındaki Paraşüt

– Gürsel ÇOPUR · 23 Temmuz 2011

Şimdi utanıyor musun baykuş panayırında gezinmekten
Çatısı ısırılmış çadırlar sulusepken
Bir mavi diş lokması gökyüzünde
Şemsiye sıkleti kemiklerini ıslatırken
Arkaya yaslan ayakta duran hikayenle
Neden külkedisi miyavlamaz ay vaktinde?
Mirasyediler kuyumcuyu terk etti diye mi!
Çölde yüzen balıklar bin güneş yutar
Dönsün kum saati bir akvaryum için
İslenmiş akbabalar darılmasın dünyaya
Portakal kızılığında bir sabah gelir yanına
Sakın kovma gece testisini kırdı diye
Elindeki gümüş mum kılıçla kesilmez
Saniyesi dolmayan zamanlar bırakmıştın kalbine
Sağlam bir ağaca yaslanmışçasına
Sırça mabetler terini siler gözlerinin
Yeni gelmiş leylekler kirpiğine konarken
Şadırvanı sıvazlarsın yetim saçılmış gibi
Sönmemiş kireçte yanan kalp ateşin
Bir tüy bırakır akan suyla birlikte

Gürsel ÇOPUR